REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. maja 2013. god.
Br. ref.:RK408/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI18/13

Podnosilac

Blerim Uka

Ocena ustavnosti presude Okružnog suda u Prištini Ac. br. 1314/2012, od 7. decembra 2012. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Blerim Uka, rođen u Mitrovici sa trenutnim prebivalištem u Prištini. Njega zastupa advokat Gani Asllani iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 1314/2012, od 7. decembra 2012. god., a koja je njemu uručena 16. januara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da sud nije doneo pravičnu i nepristrasnu presudu, pri čemu su kršene odredbe Ustava Republike Kosova i odredbe Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

4. Podnosilac takođe zahteva uvođenje privremenih mera obustave izvršenja naloga suda u Prištini [E. br. 915/12], od 5. marta 2013. god.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7. i 21.4. Ustava, članovima 20, 22.7. i 22.8. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 od 15. januara 2009. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu.

Postupak pred sudom

6. Dana 15. februara 2013 god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

7. Dana 26. februara 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama Hajrizi.

8. Dana 16. aprila 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva i odbijanju zahteva za privremenu meru.

Kratak opis činjenica

9. Dana 31. marta 2000 god., podnosilac zahteva je zasnovao radni odnos kao izvršni direktor u privatnoj kompaniji "P.P. DAK INGENIERING", vlasnika H.S.

10. Meseca novembra 2001 god., vlasnik pomenute kompanije H.S. je zbog finansijskih problema odlučio da obustavi delatnost kompanije, i tada on zahteva od podnosioca zahteva da on kao izvršni direktor obavesti sve osoblje kompanije pismenim putem da im je radni odnos raskinut.

11. Dana 27. novembra 2002. god., podnosilac je radniku I.H. u pisanoj formi dostavio odluku o raskidu njegovog ugovora od 15. avgusta 2001. god. I.H. je odbio da ga primi.

12. Nepoznatog datuma 2006 god., I.H. je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv podnosioca, za nadoknadu štete i uplatu mesečnih plata na osnovu ugovora o radu. Podnosilac tvrdi da on nikada nije primio tužbu od Suda.

13. Podnosilac zahteva navodi da je I.H. "veoma svestan da on nije zasnovao radni odnos sa **Blerimom Ukom** [podnosiocem zahteva], već sa kompanijom "N.P.DAK ENGINEERING", čiji je vlasnik bio **H.S.**"

14. Dana 15. decembra 2008. god. Opštinski sud u Prištini je usvojio tužbu, i doneo je presudu [C1. br. 139/2006], kojom Sud nalaže da P.P.DAK INGENIERING" isplati I.H. na ime njegovog ugovora o radu koji je sklopio dana 15. avgusta 2001. god.

15. Međutim, podnosilac navodi da presuda Opštinskog suda nalaže da "P.P.DAK INGENIERING" isplati I.H., "obavezujući me, u svojstvu vlasnika ponekad (a zapravo sam bio zaposlen isto kao i tužilac, prema ugovoru o radu) a ponekad u svojstvu pravnog zastupnika" a, po svemu sudeći, ne znajući "razliku **između vlasnika i izvršnog direktora** kompanije" jer, u stvari, H.S. je bio vlasnik P.P.DAK INGENIERING "koji je zasnovao radni odnos" sa I.H.

16. Dana 16. aprila 2009. god. podnosilac je podneo Okružnom sudu u Prištini žalbu na presudu [C1. br. 139/2006] od 15. decembra 2008. god.

17. Dana 27. aprila 2012. god., Okružni sud u Prištini je doneo presudu [Ac. br. 540/2009], kojom odbacuje žalbu podnosioca i potvrđuje u potpunosti presudu Opštinskog suda [C1. br. 139/2006] od 15. decembra 2008. god.

18. Dana 17. maja 2012 god., I.H. je podneo predlog za izvršenje presude Opštinskom sudu u Prištini [C1. br. 139/2006] protiv "DAK-ADK INGENIERING" vlasnika Blerima Uke.

19. Dana 10. oktobra 2012 god., Opštinski sud je doneo presudu [Ekz. br. 915/2012], kojom je usvojio predlog za izvršenje.

20. Dana 16. oktobra 2012 god., podnosilac zahteva ulaže žalbu Okružnom sudu na odluku Opštinskog suda u Prištini [Ekz. br. 915/2012].

21. Dana 07. decembra 2012 god., Okružni sud u Prištini je odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu, dok je odluku Opštinskog suda u Prištini [Ekz.br. 915/2012], od 10. oktobra 2012. god., potvrdio.

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac tvrdi da on nije bio vlasnik kompanije "P.P. DAK INGENIERING" i da je on ugovorom o radu zasnovao radni odnos kao izvršni direktor.

23. Podnosilac navodi da je on 24. novembra 2004 god., osnovao novu kompaniju sa nazivom "ADK", i da ona kao pravni subjekt nema ništa sa kompanijom "P.P. DAK INGRNIERIN" tada pod vlasništvom H.S.

24. Podnosilac tvrdi da je do greške došlo prilikom podnošenja zahteva za izvršenje od 17. maja 2012 god., kojim je predlagač zahtevao izvršenje nad kompanijom "DAK-ADK", koje nije pomenuto u izreci konačne presude [Cl.br. 139/2006] od 15. decembra 2008. god.

25. Podnosilac zaključuje da su redovni sudovi doneli svoje odluke bez potpuno utvrđenoga činjeničnog stanja, u suprotnosti sa odredbama Ustava i Evropske konvencije o ljudskim pravima.

26. Podnosilac navodi da su mu narušena prava i slobode na osnovu člana 21. (Opšta načela Ustava), člana 22. (Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata), člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje), kao i člana 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava.

27. Podnosilac traži od Ustavnog suda:

> *"da oceni zakonitost odluka redovnih sudova, usaglašenost-neusaglašenost ovih odluka sa važećim zakonima u Republici Kosovo, Ustavom Republike Kosova i Evropskom konvencijom o zaštiti osnovnih ljudskih prava i sloboda i njenih protokola".*

28. Podnosilac dalje očekuje *"da Ustavni sud da ocenu o ovom građanskom pravnom pitanju".*

Prihvatljivost zahteva

29. Podnosilac tvrdi da on nikada nije dobio tužbu koju je I.H. podneo Opštinskom sudu protiv njega. Podnosilac dalje tvrdi da u svim instancama „sudovi nisu utvrdili činjenično stanje o tome ko je tužena strana a ko je zapravo trebalo da bude tužena strana".

30. Sud treba prvo da ispita da li je podnosilac ispunio sve uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku o radu.

31. Sud se poziva na stav 1. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji predviđa:

> *"Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način."*

32. Sud napominje da pravilo 36. (1).c) Poslovnika o radu glasi:

> *"Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan."*

33. Sud se takođe poziva na pravilo 36. (2) d) Poslovnika o radu, koji glasi:

> *"Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: d)da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju".*

34. Ustavni sud napominje da je Opštinski sud u Prištini, u svojoj presudi [C1. br. 139/2006] od 15. decembra 2008. god. primetio da "i pored toga što je tuženi na redovan način pozvan za dan održavanja glavne rasprave, a što se potvrđuje iz povratnice od 04.12.2008. god., pozivu Suda se nije odazvao i svoje odsustvo nije opravdao. Stoga je Sud u skladu sa odredbom člana 295. ZPP i prema predlogu ovlašćenog zastupnika tužioca, glavnu javnu raspravu održao u njegovom odsustvu".

35. Podnosilac se nikada nije žalio, tokom redovnog postupka, da nije primio tužbu podnetu Opštinskom sudu protiv njega od strane I.H., niti je izgradio i dokazao slučaj pred Sudom o tom navodnom kršenju.

36. S druge strane, Okružni sud je u svojoj presudi od 7. decembra 2012. god. obrazložio da:

> *"Žalbeni navod u navedenim okolnostima da dužnik Kompanija „ADK" nema nikakvu obavezu prema poveriocu u vezi sa nadoknadom štete, pošto se*

konačnom presudom obavezala Kompanija „DAK – Ingeniering", ovaj sud nije odobrio kao osnovan. To je zato što se radi o istoj tuženoj, sada dužniku. Navedenu činjenicu je ovaj sud potvrdio iz dokaza koji se nalaze u spisima predmeta. Drugim rečima, dužnik je javnim aktom naveo da „DAK- Ingeniering", čije je vlasnik bio H.S., a direktor Blerim Uka, se sada vodi pod imenom Kompanija „ADK" čiji je vlasnik Blerim Uka, a direktor H.S. A, sve ovo nas dovodi do činjenice da se radi o istoj kompaniji koja je samo promenila naziv. Promena naziva kompanija i rotacija vlasnika i direktora ih ne oslobađa od obaveza koje ima prema dužniku i koje su potvrđene konačnom presudom".

37. Ustavni sud podseća da on nije sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova o utvrđivanju činjenica i primeni zakona.

38. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).

39. Ustavni sud primećuje da je podnosilac zahteva u više navrata imao mogućnost da dokaže svoj slučaj izvođenjem dokaza koje on smatra relevantnim za svoj slučaj pred redovnim sudovima. Činjenična i pravna obrazloženja u odlukama redovnih sudova su detaljna u svim presudama i odlukama Opštinskog i Okružnog suda. Okružni sud je doneo presudu, odgovarajući na argumente podnosioca, potvrđujući činjenično i pravno obrazloženje presude Opštinskog suda.

40. Prema tome, oba suda, Opštinski i Okružni, su uzeli u obzir i zapravo odgovorili na žalbe podnosioca zahteva.

41. Ustavni sud ima samo ograničena ovlašćenja u proceni navodnih grešaka u činjenicama ili u zakonu, počinjenim od strane redovnih sudova, i ne može zameniti stav redovnih sudova svojim stavom (vidi ESLJP, Jantner protiv Slovačke, br. 39050/97, stav 32, presuda od 4. marta 2003. god.).

42. Prema tome, podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio i dokazao svoje navode u smislu ustavnog kršenja njegovih prava od strane Opštinskog i Okružnog suda. Pored toga, Sud primećuje da su presude i odluke Opštinskog i Okružnog suda dobro argumentovane i obrazložene i ne pokazuju nikakvu proizvoljnost.

43. Prema tome proizilazi da je zahtev neprihvatljiv jer je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36. (2). b) Poslovnika o radu.

Zahtev za uvođenje privremenih mera

44. Član 27. Zakona i naročito, pravilo 54. (1) Poslovnika o radu predviđa da *"uvek kada upućivanje nije rešeno pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, strana može zahtevati uvođenje privremenih mera."*

45. Međutim, imajući u vidu da je zahtev neprihvatljiv, zahtev za privremene mere ne ispunjava uslove predviđene pravilom 54. (1) Poslovnika o radu.

46. Sledstveno, zahtev za privremenu meru se odbija kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. i 27. Zakona i pravilima 36.2, 54, 55. i 56. Poslovnika o radu, dana 17. maja 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;

II. DA ODBIJE zahtev za privremene mere;

III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;

IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i

V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac **Predsednik Ustavnog suda**

Almiro Rodrigues Prof. dr Enver Hasani